

Stort N S - møte.

Alle N.S. møter er store- bortsett fra enkelte som er kjempemessige, siste plass er bestandig besatt lenge før tiden - følgen av denne tidlige besettelse synes å være at storparten av de øvrige plasser blir stående ledige. Stor menneskemengder må derfor samle seg i tilstøtende gater og streder og underholde seg selv så godt de kan. Deres sang, tilrop og øvrige oppførsel synes ikke alltid å innebære noe absolutt tillitsvotum til arrangørene - et faktum som imidlertid ikke på noen måte er istand til å redusere deres numeriske verdi ved opptelling av møtedeltakere. Har du vært heldig nok til å slippe innenfor dørene på et slikt møte føler du deg straks løftet opp i en sfære av hellig norskdom. Du føler at du er kommet blant landsmenn som har funnet tilbake til det ekte og uforfalskede nasjonale- men som står fjernt fra all utenlandsk påvirkning. Du ser langs veggen rekken av unge og ~~videre~~ enda yngre menn - du ser deres uniform - deres merke, et vingedyr som klamrer seg til en rund knapp- deres hilsen med høyre arm i været- og du føler deg overveldet av nasjonal samlings nysjapende virketrang og frodige fantasi. Og hører du så at disse samme unge menn ofrer sin fritid på å innstudere en særegen gangart som er spesielt avpasset etter norske forhold og norsk lynne- og som går under navn av hanemarsj- da må du bøye ditt hode i betingelsesløs beundring og føle deg liten og hverdagslig i den jevne gråhet. Og du skjønner det så godt, det som gjentatte gange er slått fast: At N.S. er en bevegelse som bygger på trygg og sikker norsk grund, og at vi i Vidkun Abraham Lauritz Quisling er så lykkelige og ha fostret en stor og selvstendig politisk tenker. Neste opplevelse får du når kvellens taler kommer inn. Ombølget av en særegen folkeyndest. Da tar du i tankene rekken av avisreferater for deg - lukker øynene, og ser en mann med djerv hake, åpent gutteansikt og store, blå øyne som leverer stålglint med jevne mellomrum. Og har du den rette innstilling, vandrer du endda dypere inn i din drømmeverden, og hører etoverbevisende, saklig og glimrende framført foredrag. Imens går livet sin gang omkring deg: taleren tar sitt utgangspunkt i en tid som nå er forbi - en tid med humanismen og liberalisme og passifisme- en tid uten idealer og edlere interesser. Dengang var her nemlig ingen som offentlig oppfordret til glade gatekamperingen som spendte brynjen på og dro i Vesterveg etter Norges gamle skatteland. Isteden var her vesentlig paraplymakere og blomsterhandlere- de tilbrakte sin tid med å blune med fyrlykter over sjøen til lumske sammensvorne. Heldigvis hadde vi en land her i landet som klart så hvor utviklingen førte oss hen og innrettet seg deretter - en mann som alltid har representert folkeviljen helt alene, men som har hatt en sterk minoritet mot seg, slik at han ikke har fått noen representant på Stortinget. Ikke minst takket være ham slo endelig befrielsens time for det norske folk - den 9 april kastet vi åket av oss og ble herrer i vårt eget land. Og den 25. september da Reichskommisar Terboven- en annen iherdig forkjemper for Norges sak holdt sin store tale og opphevet grunnloven av 1814, da var ikke lenger tvil mulig om at vår frihet og selvstendighet var brakt velberget i havn. Og arbeidet går nå stadig vidre etter N.S. rettningslinjer og prinsipper. Vår uavhengighet skal ytterligere sikres ved at landet blir spunnet i et nett av jernbanelinjer og autostradaer og flyplasser. Arbeidsløsheten skal oppheves- overflødige arbeidere blir derfor sendt ut av landet. All makt skal ligge hos folket selv, da det er Vidkun Quisling som representerer folket vil all motstand mot ham bli slått ned med alle midler. Ansvarsprinsippet skal gjøres gjeldende, flest mulig kassebedrøvere og alkoholikere skal derfor inn i ledende stillinger. Ungdommen må slippes til, en av N.S 's første handlinger var å utnevne H.H.Aall, 69 år, til professor.

Stor vekt legges på å gjøre ungdommen rakrygget karakterfast og idelistisk, angiveri og brutale voldshandlinger blir derfor oppmuntret på enhver måte.

Og Norge går sålede en stor framtid imøte, få land synes idag å ha slike sjanser som Norge. Taleren sier det aldri likeut, men lar det tydelig skinne igjennom: At i det germanske rike som nå bygges opp skal Norge ha makten og stå i spissen for alle frendefolkene sine,

- helt fra japanerne i øst, til italienerne og spnajere i vest. innrette
Og så slutter taleren med å minne deg om at skjønt NS er det første parti her i landet som ikke har trengt støtte av noen norssmann, så må du for enhver pris slutte deg til rekkene på denne dag og i denne time. For det er din siste sjangse og din store sjangse.

Og det haster — det haster.

KONG SVERRES TALE (1186)

"Det går som sagt er at sårt biter sulten lus"

Da Quisling og hans treller 9.april svek konge og fedreland for ussel personlig vinnings skyld, gjorde de seg skyldige i den værste niddingsdåd i Norges historie. Første gang i vårt lands historie er det at strebere har søkt å nå sitt mål ved hjelp av fremmed hærsmakt. Det er bittert og nedslående at vår tid med vår kultur har kunnet gi plass for slike svikere.

Det er ikke første gang at tyskerne har plyndret landet vårt. Og disse perioder da tyskerne har dominert vår handel, har hørt til de mørkeste avsnitt i vårt lands fortid.

Så tidlig som i 1186 var det påkrevet å kaste tyskerne ut av landet, og mannen som gjorde det var Kong Sverre: "Vi vil takke alle engelske menn fordi de kom hit, dem, som har bragt hvete og honning, hvetemel eller klæde. Videre vil vi takke alle de menn som har flyttet hit lerret eller lin, voks eller kjeler. De menn vil vi også nevne med vennskap som er kommet fra Orknøyene eller Hjalmland eller Færøyene eller Island, og alle dem som har bragt hit til dette land de ting som ikke kan undværes og som dette land har nytte av.

Men de tyske menn som er kommet hit i store mengder og med store skip, de vil flytte herfra smør eller skrei, og av den utførsel kommer stor landsødeleggelse, men i stedet kommer vin. Av dette kjøp kommer meget ondt, men intet godt. Disse tyskere skylder jeg tor utakk for deres ferd, og hvis de vil beholde sitt liv og gods, så får de straks dra bort herfra. Deres ærende har vært til lite tarv for oss og vårt rike."

I 1940 ble landet forrådt av NS ' fører Quisling, og atter en gang lastes skip med norske varer for å føres til Tyskland. Men ikke bare varer føres ut. Din famlie, dine kamerater stjeles fra deg, tvinges gjennom arbeidsledighet og nød til å akseptere tyske arbeidsherrer. Et slavesamfunn har utviklet seg. Bare fra Danmark har tyskerne utført over 15000 menn og kvinner forat de skal arbeide i tyske fabrikker og på de tyske marker. Fra Polen 500000. Og turen kommer også til oss. En liten episode fra arbeidskontoret taler for seg selv. En kvinnelig arbeidssøker får opplyst at her i landet er det ikke noe å gjøre "men om De vil, står det ledige plasser i Tyskland". "Nei takk," svarer hun, "denslags bordellvirksomhet kan tyske kvinner klare selv."

Hva du enn gjør, så søk ikke trellkår i fremmed land, eller under fremmed hærsmakt. Vi kommer alle til å føle den tyske jernskodde hel. Men vi skal komme gjennom Quisling-natten. Framover vil vi se, fram til den tid da vårt folk atter er fritt. Vi vil et land som er fritt, og et folk som er sin konge sin grunnlov og seg selv tro!

DET "GYNTSKE".

Når den komisk-ariske konstituerte Jonas Lie reiser rundt og lyver i store taler, citerer han svært gjerne Ibsen, og da fortrinsvis Peer Gynt. Han vil så gjerne bevare det Gyntske i seg, særlig det som er uttrykt i disse linjer:

Peer: "Ind da, Peer Gynt, til dommen,
den lyder i sang og klang:
Peer Gynt, af stort est du kommen,
og til stort skjalst du vorde engang. "

Ibsens fortsettelse lyder: (Peer springer fremad, men render nesen mot et bergstykke og blir liggende. Judas Lie skulle ikke forfalske citatet ved bare å ta med en del av det, - den siste delen er meget mere aktuell for det Gyntske i ham.

② ARBEIDSOPPGAVER.

Mange spør: "Kan vi ~~ikke~~ gjøre noe virkelig av betydning for Norge i denne tiden, vi som lever under tysk besettelse og tysk - norsk nazidiktatur? Det er så mye en kan gjøre. Kronprinsen sa i sin tale fra London at den verste striden måtte det norske folket hjemme i Norge utkjempes. Vi fører kampen daglig. Men vi må være helt oppmerksom på at naziene har forbudt oss å arbeide for Norges sak, og alle som vil gjøre en innsats kan risikere

litt av hvert både fra Gestapo og fra folke-domstolen. Så får en innrette seg på det. Alle gode nordmenn kan gjøre sin innsats ved å vise sitt norske sinnelag overallt, på arbeidsplassen, hjemme, på gaten, i foreninger og selskaper, alle steder der en kommer sammen med andre. Det er ikke så lite en kan få gjort på den måten. Fortell andre det du ser og hører om NS bandittenes brutalitet og uduelighet, og om tyskerne taktløshet, dumhet og maktmisbruk. Spre alle gode nyheter som du hører i radio. Sky NS bandittene som pesten, og la dem merke hvor alene de står. Nedlat deg aldri til å snakke med en tysker uten at du er nødt. Agiter mot kvislingene overalt, og vis at du tror på Norges sak, som Norges Konge og regjering arbeider for.

Men dette gjør alle, - og mange vil gjerne gjøre mere og er villig til å ta litt risiko. Da er det på to fronter du kan arbeide. En kan være med på å demonstrere mot NS overalt hvor de kommer. Sørg for at ikke en møter opp når de komisk-ariske skal tale. Hvis forholdene tillater det så gå fram slik som folk har gjort det i Bergen, Trondheim, Larvik, Tønsberg og mange andre steder. Men det viktigste en nå kan gjøre er å drive en effektiv propaganda mot kvislingene og tyskerne. Det er ingen fare for at nordmennene skal slutte opp om nazi-idiotene, dertil er vi for politisk modne etter 126 års demokrati. Men det er en slags passiv "hva-kan-det-nytte" stemning som kan bre seg hvis det ikke merkes at det stadig arbeides for Norges sak. Særlig utover landsbygda, der folk gjerne kommer lite sammen, kan en slik stemning være farlig og lokke enkelte over til landsforrederne. Den norske radio i London og den muntlige propaganda vi alle driver, gjør god nytte. Men endda mere effektiv er skriftlig propaganda, nettopp fordi alt slikt er illegalt og forbundet med betraktelig risiko. En kan ofte se hvor sterkt en slik papirlapp virker - folk som har vært triste og nedtrykte, blir glade og tillitsfulde igjen. En kan selvfølgelig ikke hindre at enkelte dumme og uhederlige folk, som er ute etter bein går inn i N.S. Men en kan gi trøst og tillit til mange, og vekke dem til aktivt arbeide. Derfor bør en skrive av og spre alt det skriftlige materialet en kommer over. Hvis du er villig til å ta en risiko, vil vi foreslå deg følgende: Slå deg sammen med 3-4 gode venner, og skriv en liten illegal avis. Skriv her alle de faktiske opplysninger du kommer over. Prøv i det hele tatt å få med allt du mener kan hjelpe folk og gi dem mot og tillit i kampen mot NS. og tyskerne. Det foreligger alt en masse materiale som burde spres ordentlig ~~lig~~ ut over landet.

I denne tiden er vår gamle hederlige norske presse forbudt eller prostuert. Det er av verdi å ha en presse som kan bringe folk litt sannhet en gang i blant. Så vi får lage vår egen presse, illegal, i små opplag, med beskjedent utstyr - men denne pressen skal føre vår demokratiske tradisjon videre og bli grunnlag for det frie ord, som igjen engang skal bli talt og skrevet i Norge.

HELTE NE FRA OSLO HANDELGYM.

Hirdmann Johan Gundersen er en ung mann fra Grimstad, etter hva Grimstadfolk sier er han en fæl pøbel. Han var elev på Oslo Handelsgymnasium Kl. 2 A. Torsdag 28. novbr. hadde han med seg gummikølle på skolen, og kom i slagsmål med de andre elevene oppe i klasseværelset. For denne ordenforstyrrelsen fikk han og en av de andre av elevene 3 parader som straff, d.v.s. at de skulle møte opp 3 gange $\frac{1}{2}$ time før skoletiden begynte. Gundersen nektet å anerkjenne paradene, og da han slik satte seg blankt ut over skolens disiplin, ble han i lærermøte samme dags eftermiddag utvist av skolen. Før Gundersen fikk beskjed om at han var utvist, meldte han seg selv ut av skolen.

Lørdag 30. november kom plutselig 15 hirdmenn i uniform stormende inn i klasse 2 A, mens lærer Vindenes holdt på å undervise. Gundersen var med, iført gummikølle, men ikke uniform. En som så ut til å være leder for hirden spurte hvem i klassen som var mot Gundersen, og hvem som var for. Han fikk ikke noe svar på det. Lærer Vindenes ville nå gå å hente skolens direktør, men en hirdmann for da løs på ham og slo ham ned. Under ropet "slå dem ned" gikk så hirden til angrep på klassen med gummikøller og tørre never. Det var 15 velvoksne hirdmenn i alderen 20-40 år. Flere av dem var påvirket av alkohol. Handelsgymnasiastene forsvarte seg så godt de kunne, og det ble stort slagsmål. Under dette klarte hirden å få slått i svime en av elevene, en jøde, knuse nesen og brillene på en annen. Etterhvert fikk gymnasiastene overhånd i slagsmålet, for hirdfolkene var temmelig feige, og det så ut til at hirden skulle få regulær juling. Etter 3 minutters slagsmål ropte derfor hirdlederen: Hird ut. Hevnen er fullbyrdet."

litt av hvert både fra Gestapo og fra folkedomstolen. Så får en innrette seg på det. Alle gode nordmenn kan gjøre sin innsats ved å vise sitt norske sinnelag overallt, på arbeidsplassen, hjemme, på gaten, i foreninger og selskaper, alle steder der en kommer sammen med andre. Det er ikke så lite en kan få gjort på den måten. Fortell andre det du ser og hører om NS bandittenes brutalitet og uduelighet, og om tyskernes taktløshet, dumhet og maktmisbruk. Spre alle gode nyheter som du hører i radio. Sky NS bandittene som pesten, og la dem merke hvor alene de står. Nedlat deg aldri til å snakke med en tysker uten at du er nødt. Agiter mot kvislingene overalt, og vis at du tror på Norges sak, som Norges Konge og regjering arbeider for.

Men dette gjør alle, - og mange vil gjerne gjøre mere og er villig til å ta litt risiko. Da er det på to fronter du kan arbeide. En kan være med på å demonstrere mot NS overalt hvor de kommer. Sørg for at ikke en møter opp når de komisk-ariske skal tale. Hvis forholdene tillater det så gå fram slik som folk har gjort det i Bergen, Trondheim, Larvik, Tønsberg og mange andre steder. Men det viktigste en nå kan gjøre er å drive en effektiv propaganda mot kvislingene og tyskerne. Det er ingen fare for at nordmennene skal slutte opp om nazi-idiotene, dertil er vi for politisk modne etter 126 års demokrati. Men det er en slags passiv "hva-kan-det-nytte" stemning som kan bre seg hvis det ikke merkes at det stadig arbeides for Norges sak.. Særlig utover landsbygda, der folk gjerne kommer lite sammen, kan en slik stemning være farlig og lokke enkelte over til landsforrederne. Den norske radio i London og den muntlige propaganda vi alle driver, gjør god nytte. Men endda mere effektiv er skriftlig propaganda, nettopp fordi alt slikt er illegalt og forbundet med betraktelig risiko. En kan ofte se hvor sterkt en slik papirlapp virker- folk som har vært triste og nedtrykte, blir glade og tillitsfulde igjen. En kan selvfølgelig ikke hindre at enkelte dumme og uhederlige folk, som er ute etter beingår inn i N.S. Men en kan gi trøst og tillit til mange, og vekke dem til aktivt arbeide. Derfor bør en skrive av og spre alt det skriftlige materialet en kommer over. Hvis du er villig til å ta en risiko, vil vi foreslå deg følgende: Slå deg sammen med 3-4 gode venner, og skriv en liten illegal avis. Skriv her alle de faktiske opplysninger du kommer over. Prøv i det hele tatt å få med allt du mener kan hjelpe folk og gi dem mot og tillit i kampen mot NS. og tyskerne. Det foreligger alt en masse materiale som burde spres ordentlig ~~big~~ ut over landet.

I denne tiden er vår gamle hederlige norske presse forbudt eller prostituert. Det er av verdi å ha en presse som kan bringe folk litt sannhet en gang i blant. Så vi får lage vår egen presse, illegal, i små opplag, med beskjedent utstyr- men denne pressen skal føre vår demokratiske tradisjon videre og bli grunnlag for det frie ord, som igjen engang skal bli talt og skrevet i Norge.

HELTENE FRA OSLO HANDELGYM.

Hirdmann Johan Gundersen er en ung mann fra Grimstad, etter hva Grimstadfolk sier er han en fæl pøbel. Han var elev på Oslo Handelsgymnasium Kl. 2 A. Torsdag 28. novbr. hadde han med seg gummikølle på skolen, og kom i slagsmål med de andre elevene oppe i klasseværelset. For denne ordenforstyrrelsen fikk han og en av de andre av elevene 3 parader som straff, d.v.s. at de skulle møte opp 3 gange $\frac{1}{2}$ time før skoletiden begynte. Gundersen nektet å anerkjenne paradene, og da han slik satte seg blankt ut over skolens disiplin, ble han i lærermøte samme dags eftermiddag utvist av skolen. Før Gundersen fikk beskjed om at han var utvist, meldte han seg selv ut av skolen.

Lørdag 30. november kom plutselig 15 hirdmenn i uniform stormende inn i klasse 2 A, mens lærer Vindenes holdt på å undervise. Gundersen var med, iført gummikølle, men ikke uniform. En som så ut til å være leder for hirden spurte hvem i klassen som var mot Gundersen, og hvem som var for. Han fikk ikke noe svar på det. Lærer Vindenes ville nå gå å hente skolens direktør, men en hirdmann for da løs på ham og slo ham ned. Under ropet "slå dem ned" gikk så hirden til angrep på klassen med gummikøller og tørre never. Det var 15 velvoksne hirdmenn i alderen 20-40 år. Flere av dem var påvirket av alkohol. Handelsgymnasiastene forsvarte seg så godt de kunne, og det ble stort slagsmål. Under dette klarte hirden å få slått i svime en av elevene, en jøde, knuse nesen og brillene på en annen. Etterhvert fikk gymnasiastene overhånd i slagsmålet, for hirdfolkene var temmelig feige, og det så ut til at hirden skulle få regulær juling. Etter 3 minutters slagsmål ropte derfor hirdlederen: Hird ut. Hevnen er fullbyrdet."

Alle hirdfolkene skrek i kor: "Hevnen er fullbyrdet" og løp ut på gangen, stilte deg opp og marsjerte avsted. Enkelte av hirdfolkene så da noe rampo- nert ut. I trappen traf hirten 2 av skolens lærere, Krogdal og Eide, og gikk løs på dem med gummikøller. Skolens direktør, Kåre Foss, ble også angrepet av hirten på dens tilhaketog. Foss fikk brillene knust og stygge merker etter slag i ansiktet. Politiet må ha fått beskjed om hirdens aksjon på forhånd, for omtrent samtidig med at hirten kom, kjørte flere politibiler opp foran Handelgym. Det samlet seg etterhvert en masse folk, og politiet sperret gaten. Hirten marsjerte imidlertid uhindret avsted gjennom politisperringene. Blant de hirdfolkene som var med var her flere vaneforbrytere som politiet kjenner godt. Det er hvervete profesjonelle slåsskjemper, som aldri har gjort en dags skikkelig arbeid, men før har levet av gauking, hallik-trafikk-streikebryteri, o.l. Nå bor de på Hirdheimen og får lønn av Quisling for å slåss mot nordmenn for det nye Norge. Når de kommer hjem til Hirdheimen etter kampen blir de behandlet for sine sår av hird-legen dr. Hans Eng. Men som oftest får de ingen sår. Kampene foregår sjeldent så åpenlyst som skildret ovenfor. I Oslo kan en om kvellen i mørket tilfeldig få et glimt av 7-8 hirdmenn i ring rundt en mann eller kvinne i sivile klær. Det er 2 hirdfolk som holder stakkaren, mens de andre slår løs på ham eller henne etter tur. Politiet har instruks fra Jonas Lie om ikke å gjøre noe med slikt. Adskillige ganger har hirten vært på besøk hjemme hos jøder, mest håndverkere og arbeidere, her har de slått kvinner og unger helseløse, og kvestet mannen så han er blitt arbeidsudyktig for lengre tid.. Dette er Quislings nye Norge, - et samfunn uten sentimentale, humanistiske idealer, et samfunn uten lov og rett.

HISTORIEN GJENTAR SEG.

Ronald Fangen skrev en artikkel og påviste at det engang så langt tilba- ke som i 1806, hadde levet en tysker som var ærlig og hederlig. Ronald Fangen ble straks fengslet. Her er hva Fangen skrev:

Folkefelleskapets besværlige troskapskrav har ingen fattet og vedkjent seg på en mere tragisk-heroisk måte enn den store tyske filosof og folkeopp- drager FICHTE. I 1798 var han kommet fra Jena til Berlin. Da krigen brøt ut mellom Preussen og Napoleon i 1806 var han fullt forvissnet om Preussens seir. Men Preussen brøt sammen. Etter fredsslutningen reiste han tilbake fra Königs- berg til Berlin. "Byen var besatt og ble styrt av fienden, overalt lurte fiendens tjenesteivrige hjelpere..." I desember 1807, en søndag kl. 12. begynte han i Berliner Akademiets runde sal for en tallrik forsamling av menn og kvinner, hvoriblant fiendtlige spioner sine "Taler til den tyske nasjon"-Disse taler var en moralsk dåd, for han holdt dem med fare for sitt liv. I den tret- tende tale går han løs på tyske skribenter som gikk fiendens ærend ved å tale om en stor nyorientering i hele verden ved opprettelsen av et "Universalmonar- ki" under Napoleon hvor da Preussen og hele det tyske folk skulle få sin ære- fulle plass. Skulle det skapes en slags verdensstat på bekostning av de frie nasjoner - da måtte en "verdenserobrer" oppdra sitt folk til bevisst og ky- nisk rovlyst, han måtte ikke straffe, men oppmuntre utpresninger. Den skam som naturlig er forbundet med slike ting, måtte falle bort og røveri måtte gjelde som et ærefullt tegn på fin forstand...Hvor finnes en nasjon i det nyere Euro- ps så æreløs at den lot sig oppdra på slik måte?" Nei, hans folk skulle ikke medvirke til et slikt "verdensmonarki" grunnlagt på vold. "Beseiret er vi, om vi nu også med rette skal bli foraktet, om vi sammen med andre tap også skal miste vår ære, - det avhenger fremdeles av oss selv. Våbenkampen er avsluttet nu gjelder det den nye kamp om grunnsetninger, seder, karakter. La oss gi våre gjester (franskmennene) et bilde av trofast bundethet til fedreland og venne av ubestikkelig rettskaffenhet og kjærlighet til plikten som en vennlig gave til deres hjem, hvortil de vel dog en dag skal vende tilbake. La oss vokte oss for å innby dem til forakt for oss. Intet innbyr mer til forakt enn om vi enten overdrevent frykter for dem eller oppgir vår egen måte å være på og an- strenger oss for å etterligne deres. Fjern være fra oss den utilbørlighet at den enkelte utfordrer og ophisser de enkelte. For øvrig er den sikreste for- holdsregel denne at vi overallt går videre på vår vei som om vi var alene med oss selv og absolutt ikke knytter noen forbindelse, som ikke nødvendigheten rett og slett påtvinger oss. Og det sikreste middel til det vil være at en- hver nøier seg med det som det gamle fedrelands forhold kan gi ham, er med på å bære den felles byrde med all sin kraft, og betrakter enhver begunstigelse ~~xxx~~ fra utlandet som vanære og forhånelse." Med indignasjon avviser han den

den tanke at Tyskland skulle innpasse seg i noe slags fransk system og til og med betrakte erobringen som en velgjerning. "Vi skulle erkjenne hvilken urett det var å ville noe annet enn de og stå dem imot. Vi skulle velsigne nederlaget som en helbredende tildragelse og dem som vår største velgjører. Dette håp har man til vår gode forstand!" Og han roper til sine landsmenn: "Vi gjør oss dypt foraktelige overfor utlandet hvis vi anklager hverandre på grunn av vår felles skjebne og kommer med gjensidige bitre og lidenskapelige bebreidelser mot hverandre for de fremmedes øren." - "Når vi ikke blir trette av å fortelle de fremmede, hvor forvirret og dårlig stelt alt har vært hos oss og i hvilken høy grad vi er blitt elendig regjert - må de da ikke tro at vi i vår uduelighet og ubehjelpsomhet med den ydmykeste takk har å motta alt som de av sin rike regjerings-, forvaltnings-, og lovgiverkunst alt har gitt oss og tiltenker oss for fremtiden?" Det er for Fichte alt sammen utroskap mot folkefelleskapet, æreløst og nedbrytende. Hvor skarpt man så kan belyse fortidens feil hos enkeltpersoner og retninger, sier han, så skaper det ingen garanti mot at fremtiden kan begå nye og verre feil.

Slik talte tyskeren Fichte i 1806, og det skjedde ham intet ondt fra Napoleons side. I 1940 gjenga nordmannen Ronald Fangen hva Fichte hadde sagt i 1806, og Fangen ble fengslet. Historien gjentar seg nok, men på en ny måte hver gang. Napoleon var preget av sin tid, av den franske revolusjon og frihetsideene, og han hadde respekt for Fichtes mandige tale. Hitler er et produkt av verdenskrigens sølete skyttergraver og av et sviende nederlag, han skjelver for sin sikkerhet og fengsler hver mann som står fram.

TERBOVENS NORSKE STAT.

Det enstemmige Høyesterett har for en tid siden sendt kst. Riisnæs en skrivelse med gjenpart til herr Terboven i anledning den Riisnæske forordning om domsmannsutvalgene. Her påpekes at de kst. statsråder har sin myndighet utelukkende fra den okkuperende krigsmakt og således bare innehar de rettigheter som ifølge Haagkonvensjonen tilkommer denne. De har, sier Høyesterett, ingen av de rettigheter som tilkommer den norske statsmakt, f.eks. å forandre gjeldende norsk lov "Med mindre det er tvingende nødvendig for å opprettholde ro".

Som kjent forsøker N.S. på enhver måte å innbille folk at de har overtatt den norske regjeringsmakt, men vår høyesterettsinstans gir her uttrykk for at de bare kan betraktes som den tyske okkupasjonsmakts funksjonærer.

Nu er den rettslige makt en ting - den faktiske makt en annen ting, og faktisk kan det se ut som de kommisariske statsråder har stor myndighet. Dette er imidlertid bare tilsynelatende. Til hvert norsk departement er det i Reichs kommisariat en tilsvarende avdeling som utferdiger de fleste bestemmelser, og som må godkjenne et hvert skritt som tas av de kommisariske statsråder. Disse kan ikke foreta seg noe som helst uten å ha spurt sine overordnede i Reichs kommisariat, men er forpliktet til å sette i verk enhver bestemmelse som tyskerne pålegger dem - Tyskerne har benyttet seg av NS-folkenes sykelige maktbegjær for å få dette latterlige dukketeater igang, og deres hensikt med det er klar. De slipper selv å bringe sine voldshandlingsforskrifter til utførelse det gjør deres norske håndlangere for dem. De fraskriver seg ansvaret for sine overgrep mot folkeretten og de enkle menneskerettigheter, - det påtar de "norske" lakeier seg. De benytter disse forrederes kunnskaper om norsk land og folk for bedre å kunne utnytte, utplyndre og holde det nede. Det faktiske forhold er altså at vi idag har tysk styre, at tyskerne for bedre å kunne tjene sin hensikt har ansatt endel tidliger norske statsborgere som sine hjelpere. Dette forhold er det vel verd å være klar over. Det viser hvor fullstendig grunnløs den oppfatning er, som enkelte hevder, at det tross alt er bedre å ha NS folk som kst. statsråder enn en rent tysk forvaltning. Til det usle virke som de kst. driver kreves imidlertid ikke bare en rørende iver til å tjene de tyske herrer. Det kreves også et visst minimum av intelligens og administrativ evne. Det er ting som tyder på at tyskerne begynner å ~~forstå~~ få betenkeligheter over NS p.g.a. deres mangler i omtalte retninger, og forsøker å erstatte dem med andre, som bedre kunne fylle den æreløse stilling. Her skal Victor Mogens ha vært på tale. Hvis det viser seg vanskelig å erstatte NS, kan det tenkes at tyskerne vil sjalte NS ut, og overta styret selv. Dette siste skal vi ikke beklage - det gir oss rene linjer og en fiende.